

Arrest

nr. 176 905 van 26 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde dat u de Iraakse nationaliteit bezit, een Koerd en soennitische moslim bent en op X 1995 geboren bent te X. Uw ouders zijn afkomstig uit Kirkuk. U woonde vanaf uw geboorte in de Imam Qasim wijk in Kirkuk met uw ouders en zussen. Uw vader overleed in 2001 aan hartfalen, uw zussen R. (°1988), Ava. (°1986) en Ave. (°1984) verlieten het huis vanaf 2004 en verhuisden alle drie naar de provincie Suleymaniya. U en uw moeder bleven in uw huis. U doorliep uw lagere school in de school Gal in Imam Qasim en uw middelbare school in de school Soese in de wijk Iskan. U stopte in 2014 na uw

derde middelbaar en werkte al tijdens dat u naar school ging. U oefende verschillende beroepen uit waaronder medewerker in een bakkerij, een tankstation, als stukadoor, als buschauffeur en als arbeider in verschillende sectoren. Uw laatste functie was in een garage in de aankoop en verkoop van wagens waar u werkte sinds 2014.

Begin 2014 leerde u op facebook een meisje, J.M., kennen uit de Kan Nasan wijk in Erbil met wie u online communiceerde. U begon online een relatie. Na 4 maanden veranderde zij haar facebookprofiel in J.I.Z. (uw naam). U ontmoette haar een eerste keer op 17 februari 2015 in Suleymaniya omdat het meisje daar een tante had. U sprak met haar verschillende keren af, telkens in Suleymaniya. De avond dat u voor het eerst met haar naar bed ging in augustus of september nam uw vriendin foto's met haar gsm. Uw vriendin werd betrapt door haar broers met deze foto's. Ze werd geslagen en bedreigd en daardoor gaf ze uw adres.

De broers belden u op met haar telefoon en vroegen om met u af te spreken. U wilde daar niet op ingaan waarna ze u begonnen uit te schelden. Ze bedreigden u een paar keer maar nooit erg. Op een dag belde J. u op en zei u dat haar broers u aan het zoeken waren. Ze zei dat u uw leven moest redden en moest vertrekken. U vreesde de broers van uw vriendin, B. (23 jaar) en A. (26 jaar) omdat ze lid zijn van de KDP partij, lid zijn van de Khoshnaw stam en lid zijn van de Zeravani gemilitariseerde politie die als onderdeel van de Peshmerga tegen IS strijdt. U durfde niet naar de politie te gaan omdat de broers van de overheid waren en alles kunnen doen om u te vinden.

In oktober 2015, 15 dagen na de telefoons, overtuigde u uw familie en verliet u uw stad Kirkuk en vluchtte u naar Suleymaniya waar u een nieuwe woning kocht samen met uw moeder met het geld van het huis in Kirkuk dat u verkocht.

Toen u vertrokken was naar Suleymaniya kwamen de broers langs bij uw woning in Kirkuk. Ze vroegen uw burens waar u was maar u had hen uw nieuwe adres niet gegeven.

Op 15 januari 2016 vertrok u vanuit Suleymaniya naar Turkije met de bus. Daar bleef u twee weken en vond u een smokkelaar. U reisde verder via Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland. Op 10 februari 2016 kwam u in België aan en op 3 maart 2016 meldde u zich aan bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in Brussel.

In februari 2016 kwamen de broers enkele keren langs bij uw moeder in Suleymaniya, die hen zei dat ze alles mogen doen wat ze willen met u als men u zou vinden, waardoor de broers doorhebben volgens u dat u in het buitenland bent.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw originele identiteitskaart neer.

B. Motivering

Na een grondig onderzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Er dient immers te worden vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering geboren en getogen te zijn in de provincie Kirkuk te Irak en daar quasi uw hele leven te hebben gewoond. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het bepalen van uw eerdere en meest recente verblijfplaatsen is namelijk van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen of de plaatsen waar hij verbleven heeft voor zijn komst naar België ongeloofwaardige verklaringen aflegt en het daardoor voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook rechtstreeks afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U bent er doorheen uw asielprocedure niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u, zoals u beweert, van uw geboorte in 1995 tot uw vertrek uit uw stad in 2015 in de stad Kirkuk, provincie Kirkuk, gewoond zou hebben (CGVS gehoorverslag p.4-5). Deze verklaring kan absoluut niet overtuigen gezien de tegenstrijdigheden tussen uw eerste interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en uw interview bij het CGVS en de tegenstrijdigheden binnen uw interview bij het CGVS.

In uw eerste interview bij Dienst Vreemdelingenzaken beweerde u immers dat u in de provincie Kirkuk geboren bent en in de provincie Suleymaniya woonde vanaf uw kindertijd tot februari 2016 (Verklaring DVZ p.4). In uw verklaring bij het CGVS klinkt het gans anders, namelijk zegt u daar dat u geboren bent in de wijk Imam Qasim te Kirkuk, daar opgroeide en er uw hele leven woonde, dichtbij de moskee Imam Qasim (CGVS p.4-5), waar u ook naar school ging in de Gal school (CGVS p.8). In de wijk Imam Qasim zou uw familie een huis in bezit hebben gehad waar u met uw familie woonde (CGVS p.7). Uzelf zou in dit huis hebben verbleven van uw geboorte tot u in 2015 een probleem kreeg wegens uw relatie met een

meisje uit Erbil waarna u dit huis verkocht. In oktober 2015 verhuisde u volgens deze verklaring dan pas naar de wijk Raparin in Suleymaniya waar u en uw moeder samen een huis kochten (CGVS p.6-7) en van waaruit u uit Irak vertrok in januari 2016 (CGVS p.16). U met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, geeft u aan dat wat u vertelde bij het CGVS de waarheid is en dat de tolk (bij DVZ) misschien een fout heeft gemaakt (CGVS p.9). Toch haalde u voordien aan dat het eerste interview goed is verlopen, dat alle gegevens met u zijn overlopen voor u het verslag ondertekende, waardoor deze uitleg geen afdoende verschooning biedt (CGVS p.2-3). Deze appreciatie wordt nog door volgende vaststellingen onderstreept. Zo gaf u immers aan bij DVZ dat alle drie uw zussen geboren zijn in Suleymaniya (Verklaring DVZ p.7), terwijl u ten overstaan van het CGVS beweerde dat ook zij in de wijk Imam Qasim zijn geboren (CGVS p.4). Uw zussen vertrokken na hun huwelijk uit het ouderlijk huis en gingen wonen in Suleymaniya, zo geeft u verder aan (CGVS p.7), uw zus Ave. verhuisde eerst in 2004 waarna ook uw andere zussen verhuisden. Sindsdien woonden ze in Suleymaniya (CGVS p.6) volgens u.

Aanvullend dient opgemerkt dat u er niet in slaagt te overtuigen dat uzelf in Kirkuk hebt gewoond. Doorheen uw interviews wordt duidelijk dat uw hele sociale leven zich de laatste tijd afspeelde in de provincie Suleymaniya. U gaf aan sinds 2014 te werken in een autogarage in de provincie Suleymaniya, dicht tegen de wijk Raparin waar u sinds uw verklaring pas in oktober 2015 naartoe verhuisd zou zijn (CGVS p.8-9), het was in Suleymaniya waar u met uw vriendin al uw afspraakjes maakte sinds begin 2015, ook al woonde zij in Erbil en woonde u in Kirkuk op dat moment volgens uw verklaring (CGVS p.10). U geeft als verklaring dat u elke dag met de auto naar uw werk ging (CGVS p.9) en dat u Suleymaniya uitkoos voor uw afspraakjes omdat zowel u als uw vriendin daar familie hebben (CGVS p.10). Ondanks uw uitleg dient vastgesteld dat uw sociale en professionele leven zich in Kirkuk leek af te spelen. Zo bent u zelf ook vaag over wie met u verhuisde naar Suleymaniya bij het CGVS. Eerst gaf u aan dat u met uw familie naar Suleymaniya bent verhuisd in oktober 2015 (CGVS p. 4). Toen u werd gevraagd wie u bedoelt met uw familie, blijkt dat u enkel uw moeder bedoelde (CGVS p.6). Uw zussen woonden immers al in Suleymaniya sinds ze uit huis zijn verklaarde u (CGVS p.6-7) en u heeft geen andere familie die bij u in uw huis in Kirkuk woonde (CGVS p.4). Uw dichtste gezinsleden (zussen, moeder en grootmoeder) wonen allemaal in Suleymaniya (CGVS p.16), uw tantes wonen in Suleymaniya, uw oom in Erbil (CGVS p.16), zo geeft u aan.

Naast deze discrepanties is het wel hoogst opmerkelijk dat als u uw hele leven in de wijk Imam Qasim woonde zo de mist in ging met betrekking tot uw kennis over de stad Kirkuk en meer in het bijzonder uw wijk en omgeving. Zo maakte u enkele grote fouten over de stad waarin u woonde, fouten die onaanvaardbaar zijn voor iemand die beweerde zijn ganse leven daar te hebben gewoond. Kopies van de informatie waarop het CGVS zich baseert zijn aan uw administratief dossier toegevoegd.

Zo dacht u dat er geen rivier liep door Kirkuk en als er al een was liep die al zeker niet door uw wijk gaf u aan (CGVS p.5). U verwees naar de moskee Imam Qasim en de Citadel van Kirkuk als belangrijkste punten dicht bij uw woonplaats (CGVS p.5-6). Nochtans loopt de rivier "Khasa" in of vlak naast uw wijk Imam Qasim en vlak naast de Citadel van Kirkuk en is dat een opmerkelijke rivier die 's zomers opdroogt en 's winters vol water zit die net gekend is hierdoor bij haar inwoners (zie blauwe map: kaarten Wikimapia, Google maps en foto). Het kan helemaal niet overtuigen dat u dit niet wist. Niet enkel is er tegenstrijdigheid met uw verklaring dat er geen rivier is in uw stad, ze loopt parallel langs uw wijk op wandelafstand van de moskee Imam Qasim waar u in de buurt zou wonen en recht naast de Citadel. Het kan echt niet dat u deze rivier niet zou tegenkomen als u, zoals u beweerde, wel eens langs de Citadel zou lopen (CGVS p.9). Bijgevolg kan uw uitleg dat u vooral bezig was met uw werk en niet vaak in uw wijk kwam (CGVS p.5), absoluut niet overtuigen als u wil aantonen dat u heel uw leven in deze wijk woonde. U gaf verder zelf aan dat u zeer dicht tegen de moskee Imam Qasim woonde en u beschreef deze moskee als een moskee die zich op een vlakte bevindt van 500 à 600 meter groot en zeker geen oude monumenten bevat (CGVS p.9). Nochtans bevindt deze moskee zich duidelijk in een woonwijk en informatie online raadpleegbaar geeft aan dat dit een oude historische moskee is (zie Blauwe map). De uitleg dat u niet zelf naar deze moskee ging (CGVS p.9), kan niet overtuigen wanneer u deze moskee zelf aangeeft als referentiepunt voor uw wijk (CGVS p.5). Ook gaf u zelf de Citadel van Kirkuk aan als referentiepunt en beweerde u dat de citadel van Kirkuk zich dichtbij uw woning bevindt, een 15-tal minuten met de wagen (CGVS p.6). Gevraagd hoe deze Citadel eruit ziet, verklaarde u dat u er enkel langs liep maar dat er standbeelden zouden staan bovenop de Citadel (CGVS p.9). Uit de informatie blijkt dat er geen standbeelden staan maar een toren (zie blauwe map). U hoeft niet alle details te geven maar de zo typerende stijl van de Citadel moet u bekend zijn, indien u heel uw leven in Kirkuk woonde in nabijheid van de Citadel (CGVS p.4).

Alles bij elkaar zijn uw verklaringen zo ongeloofwaardig dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering heel uw leven in de wijk Imam Qasim in Kirkuk te hebben gewoond. Uw uitleg dat niet alles in Kirkuk u bekend is omdat u vaak met uw werk bezig was (CGVS p.15) kan absoluut niet overtuigen en dat u twee buurwijken van de wijk Imam Qasim correct kan opnoemen (CGVS p.5) kan deze appreciatie niet ombuigen in positieve zin. Redelijkerwijs mag van u verwacht worden dat u deze plaatsen correct

kan omschrijven aangezien ze zowel uw wijk als de hele stad Kirkuk typeren. U hiermee confronterend geeft u aan dat het voor u niet uitmaakt waar u vandaan komt aangezien uw verhaal zich richt op de bedreiging die u ontving (CGVS p.10). Letterlijk geeft u weer: "Als u denkt dat ik van Suleymaniya ben, laat dat dan zo maar zijn dat ik van Suleymaniya ben." (CGVS p.10).

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw afkomst uit Kirkuk, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de door u beweerde problemen daar u aanhaalt dat u bedreigd werd toen u in Kirkuk woonde (CGVS p.10-11) en dat u verhuisde uit Kirkuk vanwege deze bedreiging (CGVS p.4, p.10-11).

Het weinig geloofwaardig karakter van uw verklaringen blijkt ook uit het gegeven dat u nergens spontaan een vrees aangeeft voor het algemene geweld dat aanwezig is in de regio Kirkuk, zelfs wanneer u aangeeft dat uw moeder terug naar Kirkuk zou willen verhuizen (CGVS p.14). U leek zich geen zorgen te maken over de algemene situatie van geweld in deze regio. In tegenstelling tot de provincie Suleymaniya is de regio Kirkuk immers sterk gecontesteerd door verschillende strijdende partijen, waaronder Islamitische Staat (IS) en de Koerdische strijdkrachten die er gevechten leveren. Nadat u hier op gewezen bent, geeft u aan dat Islamitische Staat (IS) zich inderdaad in de provincie Kirkuk begeeft, dat er al jaren gevechten plaats vinden (CGVS p.15) en dat als uw moeder terug zou verhuizen van Suleymaniya naar Kirkuk dit een impact kan hebben (CGVS p.16). Dat u de gevaarlijke situatie in uw stad en provincie Kirkuk niet spontaan vertelt bij het bespreken van uw vrees, is een verdere indicatie dat uw verblijfplaats zich niet in Kirkuk situeerde tot oktober 2015.

Zoals in bovenstaande paragrafen reeds werd uiteengezet kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u afkomstig bent uit Kirkuk en daar van uw geboorte tot oktober 2015 zou hebben verbleven. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die zich in Kirkuk zouden hebben afgespeeld en die u ertoe zouden hebben aangezet Kirkuk te verlaten en in Suleymaniya uw toevlucht te zoeken.

Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U legde voorts één origineel document voor, een identiteitskaart. Hierop baseert u zich om aan te tonen dat u van de regio Kirkuk bent (CGVS p.7 en p.10). Wat betreft dit originele stuk dat u voorlegt, dient opgemerkt te worden dat de geloofwaardigheid van dit document staat of valt met de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Aangezien er weinig geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen, kan er ook getwijfeld worden aan de authenticiteit van dit door u voorgelegde document en/of de manier waarop u dit verkregen heeft. De twijfels die er bestaan rond de authenticiteit van uw document worden bovendien versterkt door het feit dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst kunnen worden of via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten, aangekocht kunnen worden (zie Landeninformatie CGVS "COI Focus Irak: Corruptie en documentenfraude"). Bijgevolg kan ook dit document niet bovenstaande appreciatie in positieve zin ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet) en van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Verzoeker voert aan dat hij wel degelijk behoort tot een bepaalde sociale groep, namelijk als Koerdisch-Iraakse moslim die een buitenechtelijke seksuele relatie is aangegaan waardoor de broers van zijn voormalige vriendin nu eervraak willen nemen. Hij stelt dat hij alle details betreffende deze relatie uit de doeken heeft gedaan, "ook al is dit voor een Iraakees een groot taboe". Verzoeker citeert enkele passages uit zijn gehoorverslag die de doorleefdheid van zijn asielrelaas volgens hem duidelijk aantonen. Dat de eerste ontmoeting met zijn voormalige vriendin J. in Suleymania plaatsvond hoeft niet te betekenen dat hij zijn hele leven in deze stad heeft gewoond "zoals beweerd in de bestreden beslissing". Wanneer twee partijen een verboden relatie aangaan, is het logisch dat er wordt afgesproken op een plaats die een zekere garantie biedt op het ontlopen van bepaalde familieleden die

het niet eens zijn met deze relatie, aldus verzoeker. Suleymania ligt op slechts een uur rijden van Kirkuk en kan als een veilig en nabij alternatief worden beschouwd.

Verder stelt verzoeker *“Dat verzoeker onomwonden toegeeft dat hij buitenechtelijke seks heeft gehad, terwijl zulks in Iraaks Koerdistan een enorm taboe is. Het is dan ook bijzonder onwaarschijnlijk dat een asielzoeker, afkomstig uit een regio die door oorlog geteisterd wordt, zou verzinnen dat hij een buitenechtelijke relatie heeft gehad terwijl er zoveel andere mogelijkheden zijn om een verhaal te verzinnen waarbij zijn eer niet ter sprake moet komen.”* Hij wijst erop dat er in de bestreden beslissing niet wordt gesproken over tegenstrijdigheden of onvolkomenheden in het eigenlijke relaas, enkel over zijn gebrekkige geografische kennis van Kirkuk.

Onder verwijzing naar een rapport van UNHCR stelt verzoeker dat mannen wel degelijk het slachtoffer kunnen worden van eerwraak en dat de politie in Iraaks Koerdistan niet bij machte is om potentiële slachtoffers van eerwraak voldoende te beschermen. Hij wijst erop dat eerwraak zowel in Kirkuk als Suleymania een groot probleem is, zodat het volgens hem geen steek houdt dat hij zou liegen over zijn afkomst uit Kirkuk. Tevens stelt hij als volgt: *“Verzoeker geeft ook aan dat hij niet gevlucht is omwille van de gewapende strijd die geleverd wordt bij Kirkook, terwijl zijn vrees voor de oorlog en de nabijheid van IS zouden kunnen leiden tot de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat hij enkel de eerwraak vermeldt als asielmotief getuigt dan ook van een bewonderenswaardige eerlijkheid.”*

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 4 en 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van het soevereiniteitsbeginsel.

Verzoeker meent dat verweerder weigert rekening te houden met de door hem voorgelegde documenten, meer bepaald zijn originele identiteitskaart die aangeeft dat hij afkomstig is uit Kirkuk en niet uit Suleymania *“zoals de bestreden beslissing beweert”*. Hij leidt hieruit af dat de asielaanvraag niet werd onderzocht op individuele, objectieve en onpartijdige wijze.

Verder stelt verzoeker als volgt:

“Dat het soevereiniteitsbeginsel in het internationale recht de volgende betekenis heeft: “Iedere staat is op zijn eigen grondgebied bij uitsluiting bevoegd te handelen overeenkomstig zijn eigen rechtsorde.” Dat de verwerende partij, door te weigeren de identiteitskaart afgegeven door de Iraakse overheid te erkennen, zich schuldig maakt aan schending van dit soevereiniteitsbeginsel. De Iraakse overheid heeft aan verzoeker een identiteitsbewijs afgeleverd dat zijn afkomst uit Kirkook aantoonde en dit document zou door het CGVS dan ook aanvaard moeten worden. Verzoekers identiteitskaart werd bovendien recentelijk nog verlengd, in 2014.”

Verzoeker wijst er nogmaals op dat Kirkuk en Suleymania op slechts een uur rijden van elkaar liggen, zodat het volgens hem niet vreemd is dat hij veel wist te vertellen over Suleymania, temeer daar Suleymania zijn laatste woonplaats was alvorens hij zijn land van herkomst verliet. Hij stelt *“Dat het asielrelaas bovendien niet territoriaal gebonden is omwille van de onveilige situatie in Kirkook, maar dat het hier gaat om een zaak van eerwraak. De bestreden beslissing gaat zo compleet voorbij aan de essentie.”*

2.1.1.3. In een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker wijst erop *“Dat er in de bestreden beslissing nergens sprake is van een onderzoek betreffende de veiligheidssituatie in Noord-Irak.”* Hij stelt dat zijn afkomst uit deze regio niet wordt betwist, enkel of hij uit Kirkuk dan wel Suleymania afkomstig is. *“Aangezien beide steden globaal gezien in dezelfde regio liggen, mag verwacht worden dat er een degelijk onderzoek wordt gevoerd naar de mogelijkheid op subsidiaire bescherming.”* Verzoeker verwijst naar een arrest van de Raad en stelt dat nergens de situatie in het noorden van Irak voldoende wordt onderzocht om de subsidiaire bescherming te kunnen uitsluiten.

Verzoeker stelt dat er in het noorden van Irak nog steeds zwaar wordt gevochten en dat de miljoenenstad Mosul nog steeds in handen is van IS. *“Het is niet omdat Iraaks Koerdistan momenteel wordt gecontroleerd door de Koerden, dat er in de nabije toekomst geen gevechten meer kunnen plaatsvinden in steden als Kirkook, Erbil of Suleymaniya (stuk 5 in bijlage). Zo werd begin 2016 nog een*

terreurcel opgepakt in Suleymaniyah, die plannen had om aanslagen te plegen in de hele Koerdische regio van het land (stuk 6 in bijlage)."

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: zijn gehoorverslag (stuk 2), een rapport van UNHCR van 15 februari 2016 (stuk 3), een arrest van de Raad (stuk 4) en twee internetartikels (stukken 5 en 6).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij wordt bedreigd door de broers van een meisje met wie hij een buitenhuwelijkse relatie had. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat hij zijn beweerde verblijf in Kirkuk tot enkele maanden voor zijn vertrek naar België niet aannemelijk weet te maken gelet op (i) zijn tegenstrijdige verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (hierna: CGVS), (ii) zijn gebrekkige geografische kennis, en (iii) het feit dat hij nergens spontaan een vrees aangeeft voor het algemeen geweld in de regio Kirkuk. Tevens wordt er in de bestreden beslissing gemotiveerd dat aan de authenticiteit van de voorgelegde originele identiteitskaart, gezien de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen, kan worden getwijfeld, temeer daar uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat valse, Iraakse documenten onder meer omwille van de hoge graad van corruptie gemakkelijk (tegen betaling) te verkrijgen zijn.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Er dient vastgesteld dat verzoeker zowel tijdens zijn gehoor op het CGVS (gehoorverslag CGVS, p. 4-5) als in onderhavig verzoekschrift volhoudt dat hij afkomstig is uit Kirkuk, waar hij tot enkele maanden voor zijn vertrek naar België steeds zou hebben gewoond. In de bestreden beslissing wordt evenwel terecht vastgesteld dat verzoeker in de op de DVZ ingevulde vragenlijst verklaarde dat hij op 1 januari 1995 is geboren in Kirkuk en vervolgens van zijn kindertijd tot zijn vertrek uit Irak in februari 2016 in Suleymania woonde (administratief dossier, stuk 12, verklaringen 5 en 10). Dat er sprake zou zijn van een fout vanwege de tolk op de DVZ, zoals verzoeker aanvoert tijdens zijn gehoor op het CGVS, kan niet worden aangenomen daar zijn verklaringen hem op de DVZ in het Sorani werden voorgelezen en hij met de ondertekening ervan bevestigde dat zij met de werkelijkheid overeenstemmen. Tevens

verklaarde hij bij aanvang van zijn gehoor op het CGVS dat zijn interview op de DVZ goed is verlopen (gehoorverslag CGVS, p. 2-3). In de bestreden beslissing wordt er bovendien terecht op gewezen dat verzoeker op de DVZ verklaarde dat zijn zussen allen in Suleymania zijn geboren, terwijl hij tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat zij allen in Kirkuk zijn geboren, hetgeen er opnieuw op wijst dat de tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen niet te wijten zijn aan een vergissing vanwege de tolk op de DVZ.

Verder dient vastgesteld dat verzoekers geografische kennis betreffende Kirkuk tekortschiet, zoals op uitgebreide wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing. Dienaangaande kan geen enkel concreet verweer worden ontwaard in onderhavig verzoekschrift, zodat deze motieven als vaststaand worden beschouwd en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift opmerkt dat hij omwille van het geweld in Kirkuk de vluchtelingen- of subsidiaire beschermingsstatus zou kunnen bekomen maar zich desalniettemin beroept op eerwraak teneinde internationale bescherming te bekomen, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt dat verzoeker tijdens zijn gehoor nergens spontaan melding maakte van het algemene geweld in Kirkuk, hetgeen opnieuw een indicatie is van de ongeloofwaardigheid van zijn bewering steeds op deze plaats te hebben gewoond tot enkele maanden voor zijn vertrek naar België.

Waar verzoeker verder nog verwijst naar zijn identiteitskaart die vermeldt dat hij uit Kirkuk afkomstig is en stelt dat verweerder dit document dient te aanvaarden in het kader van het internationaalrechtelijke soevereiniteitsbeginsel, dient erop gewezen dat uit dit rechtsbeginsel geenszins kan worden afgeleid dat alle documenten die door een bepaalde overheid worden afgeleverd door de Belgische asielinstanties als bewijskrachtig moeten worden aanvaard. Immers, uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat valse, Iraakse documenten onder meer omwille van de hoge graad van corruptie gemakkelijk (tegen betaling) te verkrijgen zijn. Aldus kan redelijkerwijze worden aangenomen dat de bewijswaarde van Iraakse documenten relatief is. Daarenboven dient erop gewezen dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Uit het voorgaande is reeds gebleken dat *in casu* geen sprake is van geloofwaardige verklaringen met betrekking tot verzoekers herkomst.

Voorts dient erop gewezen dat nergens in de bestreden beslissing wordt gesuggereerd dat verzoeker wel van Suleymania afkomstig zou zijn. Er wordt enkel terecht vastgesteld dat verzoeker zijn bewering tot enkele maanden voor zijn vertrek naar België steeds in Kirkuk te hebben gewoond niet geloofwaardig is. Het loutere feit dat Kirkuk en Suleymania op slechts een uur rijden van elkaar zouden liggen, doet op zich evenmin afbreuk aan de motieven in de bestreden beslissing.

Gezien het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeker er inderdaad niet in slaagt aannemelijk te maken zijn hele leven – tot enkele maanden voor zijn vertrek naar België – in Kirkuk te hebben gewoond. Dit doet afbreuk aan verzoekers algehele geloofwaardigheid, alsook aan de ernst en de geloofwaardigheid van het door hem ingeroepen asielrelaas.

Voorts dient vastgesteld dat evenmin geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker aangevoerde asielrelaas, namelijk dat hij zijn land van herkomst diende te verlaten uit vrees voor de reactie van de broers van J., met wie hij een buitenechtelijke relatie had, of zoals hij het in zijn verzoekschrift omschrijft: eerwraak.

Immers, op de DVZ verklaarde verzoeker dat hij telefonisch werd bedreigd door de vader en de broer van J. in januari 2016 en dat hij na deze bedreiging zijn land van herkomst heeft verlaten (administratief dossier, stuk 12, verklaring 3.5). Tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde hij echter eerst dat hij in 2015 met J. een paar keer afsprak en vervolgens uiteindelijk met haar naar bed ging waarvan foto's werden genomen (gehoorverslag CGVS, p. 10). Nadien verklaarde verzoeker dat de foto's werden genomen in augustus 2014 en dat hij toen ook door de broers van J. werd bedreigd (gehoorverslag CGVS, p. 12). Nergens vermeldt hij op het CGVS nog dat hij telefonisch zou zijn bedreigd door de vader van J., hij spreekt enkel over telefonische bedreigingen vanwege de broers. Dit klemmt des te meer daar hij tijdens zijn gehoor op het CGVS de verhuis van hem en zijn familie naar Suleymania linkt aan de bedreigingen die hij zou hebben gekregen vanwege J.'s broers (gehoorverslag CGVS, p. 4). Ook verklaart hij dat hij en zijn familie 15 of 16 dagen na de bedreigingen verhuisden (gehoorverslag CGVS,

p. 12), terwijl hij eerder verklaarde dat hij en zijn familie in september/oktober 2015 naar Suleymania verhuisden (gehoorverslag CGVS, p. 7). Gelet op de verregaande impact van de beweerde problemen omwille van zijn relatie met J. kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker in staat is aan de hand van coherente en gedetailleerde verklaringen zijn asielrelaas aannemelijk te maken, *quod non in casu*.

Verder dient vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat de familie van J. connecties heeft binnen de Koerdische overheid (gehoorverslag CGVS, p. 12-13), zodat het niet aannemelijk is dat verzoeker en zijn familie, indien zij werkelijk in Kirkuk zouden hebben verbleven, teneinde aan de bedreigingen van J.'s broers te ontsnappen zouden verhuizen naar een stad, Suleymania, die officieel behoort tot de Koerdische regio in Irak (de KRG) terwijl zij voordien buiten deze regio verbleven. Kirkuk is immers geen onderdeel van de KRG-regio.

Eveneens dient erop gewezen dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat hij en J. in Suleymania afspraken omdat zij daar bepaalde familieleden die het niet eens waren met de relatie konden ontlopen, terwijl hij tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat zij juist in Suleymania afspraken omdat zij daar beiden familieleden hadden (gehoorverslag CGVS, p. 10 en 11). In dit licht is het evenmin aannemelijk dat J. verzoekers naam na vier maanden zou opnemen in haar *Facebook*-profiel (gehoorverslag CGVS, p. 11-12). Verder wijst verzoeker er in onderhavig verzoekschrift op dat het hebben van een buitenechtelijke seksuele relatie in Iraaks Koerdistan een groot taboe is. In dit licht is het dan ook geheel ongeloofwaardig dat hij en J. foto's zouden nemen met hun GSM tijdens de eerste keer dat zij met elkaar naar bed gingen (gehoorverslag CGVS, p. 10).

Gelet op het geheel van de hiervoor vastgestelde tegenstrijdigheden, incoherenties en ongeloofwaardigheden, alsook op de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden regio van herkomst, kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij in zijn land van herkomst zou worden bedreigd door de broers van een meisje met wie hij een buitenechtelijke relatie zou hebben gehad.

Het feit dat verzoeker net zo goed een ander relaas zou kunnen verzinnen gezien de geweldssituatie in Kirkuk, zoals verzoeker in zijn verzoekschrift stelt, doet op zich geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. Verzoekers verwijzing naar een rapport van UNHCR over eerwraak in Iraaks Koerdistan (verzoekschrift, stuk 3) is evenmin van aard de voorgaande vaststellingen te wijzigen. Deze informatie is, net als de bijgevoegde internetartikels (verzoekschrift, stukken 5 en 6), van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon, terwijl hij de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken. Aangaande het bijgevoegde arrest van de Raad (verzoekschrift, stuk 4) dient erop gewezen dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentenwerking en ieder dossier wordt individueel beoordeeld. Het louter opnieuw bijbrengen van het gehoorverslag (verzoekschrift, stuk 2) is op zich evenmin van aard de voorgaande vaststellingen te weerleggen.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Iraakse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit Kirkuk, noch uit een gebied in Irak waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. In dit licht dient erop gewezen dat, in tegenstelling met wat verzoeker in onderhavig verzoekschrift aanvoert, Kirkuk niet behoort tot dezelfde regio als de KRG en Suleymania. Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan,

met betrekking tot de vraag of hij (een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel) een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een beweerd verblijf in Kirkuk vanaf zijn geboorte tot enkele maanden voor zijn vertrek naar Europa in januari 2016 zodat er geen duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, voorgeschiedenis en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER